किंनु कुतोनु ॥ १६ ॥ यस्यप्राणिनः सश्रूयतामित्यन्वयः स्फीतौ समृद्धौ ॥ १७ ॥ मलदाःकरूषाइतिबहुवचनं शब्दस्वभावकृतं ॥ देवनिर्माणेन देवयत्नेननिर्मितौ ॥ मलेन अशुच्याचारेण ॥ १८ ॥ क्षुधा बुभुक्षया ॥ समभिप्लुतमित्यनुकृष्यते ॥ ब्रह्महत्या वृत्रस्यब्रह्मसंतानत्वात् ॥ देवाः वस्वादयः ॥१९ ॥ कलशैः गंगाजलपूर्णघटैः ॥ प्रमोचयन् प्रामोचयन् ॥ कारूपं क्षुत् ॥ दत्वा त्यक्त्वेत्यर्थः ॥२०॥ शरीरजमितिपूर्वान्वयि ॥ प्रपेदिरे देवाइतिशेषः ॥२१ ॥ ततः तदेत्यर्थः ॥ २२ ॥ यस्मान्ममांगमलधारिणौ

संकीर्णंबदरीभिश्चकिंत्विदंदारुणंवनं ॥ तमुवाचमहातेजाविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ १६ ॥ श्रूयतांवत्सकाकुत्स्थयस्यैतद्दारुणंवनं ॥ एतौजनपदौस्फीतौपूर्वमास्तांनरोत्तम ॥ १७ ॥ मलदाश्चकरूपाश्चदेवनिर्माणनिर्मितौ ॥ पुरावृत्रवधेराममलेनसमभिप्लुतं ॥ १८ ॥ क्षुधाचैवसहस्राक्षंब्रह्महत्यासमाविशत् ॥ तमिंद्रंमलिनंदेवाऋषयश्चतपोधनाः ॥ १९ ॥ कलशैःस्नापयामासुर्मलंचास्यप्रमोचयन् ॥ इहभूम्यांमलंदत्वादेवाःकारूपमेवच ॥ २० ॥ शरीरजंमहेंद्रस्यततोहर्षंप्रपेदिरे ॥ निर्मलोनिष्करूपश्चशुद्धइंद्रोयथाभवत् ॥ २१ ॥ ततोदेशस्यसुप्रीतोवरंप्रादादनुत्तमं ॥ इमौजनपदौस्फीतौख्यातिंलोकेगमिष्यतः ॥ २२ ॥ मलदाश्चकरूपाश्चममांगमलधारिणौ ॥ साधुसाध्वितितंदेवाःपाकशासनमब्रुवन् ॥ २३ ॥ देशस्यपूजांतांदृष्ट्वाकृतांशक्रेणधीमता ॥ एतौजनपदौस्फीतौदीर्घकालमरिंदम ॥ २४ ॥ मलदाश्चकरूपाश्चमुदिताधनधान्यतः ॥ कस्यचित्त्वथकालस्ययक्षिणीकामरूपिणी ॥ २५ ॥ बलंनागसहस्रस्यधारयंतीतदाभूत् ॥ ताटकानामभद्रंतेभार्यासुंदस्यधीमतः ॥ २६ ॥ मारीचोराक्षसःपुत्रोयस्याःशक्रपराक्रमः ॥ वृत्तबाहुर्महाशीर्षोविपुलास्यतनुर्महान् ॥ २७ ॥

तस्मात् ख्यातिंगमिष्यतइतिपूर्वेणान्वयः ॥ २३ ॥ शक्रेणकृतां देशस्यपूजांदृष्ट्वा पाकशासनं साध्वितिअब्रुवन्नितिपूर्वेणान्वयः ॥ ॥ २४ ॥ कस्यचित्कियतःकालस्य अपगमेइतिशेषः ॥२५॥ भद्रंतेइति विश्वामित्रस्यआशीर्वचनं बालकत्वेन ॥ तादृशयक्षिणीनामश्रवणेनत्रासोमाभूदिति ॥ यद्वा ताटकानामतेभद्रं प्रथमशौर्यस्थानत्वेनशौर्यप्रसिद्धिकत्वरूपंभद्रत्वमस्याइतिबोध्यं ॥ २६ ॥ २७ ॥